
Programa Projecte Candidatura Foment del Treball 2022-2026

Juliol de 2022

Foment
del Treball Nacional

250

Aniversari

Fent Empresa, Creant Futur

- **Decàleg de compromisos període 2022-2026.**
- **L'Institut d'Estudis Estratègics. EL THINK TANK DE FOMENT.**
- **Societat Barcelonina d'Estudis Econòmics i Socials i RethinkBCN.**

**DECÀLEG DE
COMPROMISOS
PERÍODE 2022-2026**

1 Pel retorn de les empreses

Va ser un objectiu d'aquests darrers quatre anys i ara renovem el nostre compromís: seguirem treballant pel retorn de les empreses, afavorint el diàleg, garantint la seguretat jurídica i ajudant a l'estabilitat política. Sempre hem parlat de trobar punts de trobada. I ara més que mai. Al terreny estrictament empresarial com la reforma laboral, les pensions, els acords de tota mena amb la Generalitat. Però també en l'àmbit institucional posant en valor la nostre presència a la societat prenen posició activa com a l'aeroport, el paper de Barcelona i, molt important, posant el nostre gra de sorra per aconseguir una millora de la situació política a Catalunya.

Hem parlat amb Generalitat i Govern d'Espanya, amb tots els partits polítics, amb altres organitzacions socials i econòmiques amb l'objectiu de tornar al diàleg i aconseguir que tots remen en la mateixa direcció. Els indults varen ser un bon punt de partida per treure a Catalunya de la confrontació i la inestabilitat. Van ser un bon punt de partida, tot i que som conscients de que va ser difícil la seva comprensió, legítimament, per una part de la nostra societat. Han estat útils per a recuperar el pols social i econòmic que hem perdut en aquests anys i així li vam dir al president del Govern, Pedro Sánchez, en una entrevista a La Moncloa. I no defallirem en un objectiu molt concret: La tornada de les empreses a Catalunya i per això cal estabilitat, certeses i garanties jurídiques. No l'hem aconseguit, però seguirem posant fil a l'agulla afavorint diàleg i no confrontació. No serà fàcil però no és impossible i és la nostre obligació seguir treballant per la tornada de les empreses a Catalunya creant les condicions per fer-ho possible. Ara, cal centrar-se en recuperar la força econò-

mica i fugir de la decadència, del decreixement econòmic. Això no implica tancar carpetes, si no que cal establir prioritats i ara la prioritat és l'economia. Si fallem, fallarem nosaltres. Hem de treballar per superar els reptes conjunturals, però també els estructurals d'una societat en constant canvi. Si no aprofitem les oportunitats serà culpa nostra. Amagar-nos donant les culpes a d'altres no serà cap excusa, serà una demostració de impotència i de incompetència.

Vàrem dir que faríem el que estigués a les nostres mans i ho hem fet. Hem complert amb la nostra obligació invertint, generant riquesa, creant llocs de treball, lluitant cada dia per vèncer les adversitats de l'actual conjuntura econòmica... i construint ponts econòmics entre les empreses de les diferents capitals d'Espanya, buscant les màximes complicitats entre las diferents institucions de l'Estat i també entre el Govern de l'Estat i el Govern de la Generalitat per buscar la màxima eficiència. Els Governos són els que han de resoldre la complexitat política, es la seva obligació. Nosaltres hem complert i complirem amb el nostre deure. I això, va fer Foment quan es va obrir un diàleg continuat amb els governs i partits d'Espanya i Catalunya.

Però, també farem pinya per una administració que afavoreixi la inversió a Catalunya. No només van marxar empreses en el moments de tensió. Altres, de diferents sectors, marxen pels entrebancs administratius. Cal que la Generalitat, i també els ajuntament, sigui un aliat per afavorir el creixement dels sectors industrials i de serveis, noves inversions i nous projectes, per evitar que moltes empreses per

aquests impediments administratius busquen fora de Catalunya el que no troben aquí. No ens podem permetre que projectes i empreses marxïn del territori pels entrebancs burocràtics que retarden les inversions i els projectes de l'ordre de dos o tres anys. I les empreses no ho poden assumir.

Estabilitat és, també, confiança en una administració -estatal, i sobretot, autonòmica i municipal- que no posi pals a les rodes en la creació de noves empreses, reduint la burocràcia i eliminar la tendència a la hiperregulació, simplificant la legislació i els tràmits administratius, que són un problema per al conjunt de l'empresariat, però sobre tot per als joves emprenedors, els nous empresaris. Cal retenir el talent i, per tant, cobra especial importància la

pro activitat econòmica, la seguretat jurídica i la reducció de la burocràcia del lloc on s'estableix l'empresa; i cal atraure talent estranger i inversió. Treballarem, també, per influir en l'Administració per dotar-nos de totes les eines, serveis i infraestructures necessàries per assolir aquest objectiu.

Per a les nostres empreses cal seguretat jurídica, estabilitat política, administració àgil i acció de govern per fer possible la seva tornada. Els entrebancs polítics i econòmics han de ser superats, per a la tornada d'empreses que van marxar en el 2017, per afavorir inversions i nous projectes i evitar que aquestes inversions i nous projectes no es puguin concretar a Catalunya.

2 Reivindicar l'empresariat i el valor de les empreses

L'empresa és el motor del país. L'empresa genera riquesa, benestar social, llocs de treball i dinamitza la societat. Foment és el representant de totes les empreses que formen part del nostre teixit empresarial. Des de la gran empresa a la més petita dels sectors tradicionals, passant per les startups fins a la molt important empresa familiar de Catalunya, formada per milers de pimes en la seva majoria.

L'empresa familiar és la base de l'economia catalana i hem de procurar que segueixi essent així. L'empresa familiar, i el conjunt de l'entramat de pimes, és la que crea més llocs de treball, i és una autèntica transmissora dels valors com l'esforç i la tenacitat. Avui, però, la supervivència d'aquestes empreses no és fàcil. Estem veient com, darrerament, moltes d'aquestes empreses són venudes a companyies estrangeres que tenen com a estratègia

per entrar en el mercat espanyol la compra de petites i mitjanes empreses d'estructura familiar.

Probablement, la fiscalitat no és una bona aliada de les empreses. Foment ve insistint des de fa molt temps que la política fiscal és un instrument que hauria de tenir com a prioritat incentivar l'economia productiva, i no, com actualment, un instrument per quadrar els comptes públics. D'altra banda, la ineficiència de l'Administració es causa de deslocalització d'empreses que tenen masses dificultats administratives per ampliar o construir instal·lacions adequades a la seva activitat.

Foment continuarà insistint, com ha fet en el document "per una fiscalitat competitiva", per revertir aquesta situació. Seguirem reivindicant la importància de la figura de l'empresa-

ri, com a generador de riquesa i d'ocupació, constituint una figura imprescindible per garantir la cohesió social.

3

Liderar la resposta de Catalunya davant la situació geopolítica fent de Foment un Lobby eficient

Davant un món convuls amb incerteses de tot tipus, Foment del Treball ha de continuar essent la veu empresarial amb influència en la política econòmica de Catalunya, d'Espanya i de la UE, i ser el referent, l'eina de treball, de les empreses catalanes -ja siguin petites, grans o mitjanes- davant les institucions de totes les administracions i davant les organitzacions patronals espanyoles i europees.

El món ha canviat amb la pandèmia i les prioritats de fa uns anys són una entelèquia davant la guerra que pateix Ucraïna. Cal afrontar els nous canvis amb noves propostes adaptades a la realitat socioeconòmica, energètica i tecnològica, assumir els reptes que es deriven de la necessària transició verda i digital per afavorir un desenvolupament sostenible i per donar respostes a les incerteses i consolidar un model econòmic i social més enllà de les urgències del moment. No hem de treballar només

per la situació conjuntural, hem de pensar en les reformes estructurals que conformin la societat del segle XXI pensant que la indústria és un eix vertebrador que dona solidesa al nostre ecosistema social, polític, ambiental i econòmic.

Per assolir aquest objectiu, hem de fer sentir la nostra veu davant les institucions, governi qui governi, i traslladar el nostre parer als grups parlamentaris per introduir les propostes que afavoreixin els nostres associats en els canvis legislatius que es duen a terme a Catalunya, a Espanya i a la Unió Europea. Per això, hem enfortit les nostres estructures de lobby en tots els nivells de les administracions i ho seguirem fent perquè la influència és un valor per als nostres associats. Posar en valor el paper polític, institucional, econòmic i social de la nostra organització patronal és molt important.

4

Consell de Pimes: l'arrelament de Foment al Territori

La nostra intenció és posar a ple rendiment totes les potencialitats de Foment, que són moltes, amb un gran objectiu: defensar el progrés econòmic, sostenible i social del nostre país i de la seva gent, de forma justa i equilibrada, per afavorir la cohesió social i minvar les desigualtats econòmiques. Per això, cal seguir treballant per incorporar més socis, gent jove que entengui que cal una patronal

per incidir en un món en constant canvi, amb projectes per al conjunt de l'empresariat i que doni més presència al paper de la dona a la patronal com el té en la societat i en el teixit empresarial.

Hem avançat en la integració de FEPIME CATALUNYA a Foment com el gran instrument de defensa de les micro, petites i mitjanes em-

preses. La integració significa que el Consell de Pimes tindrà a la seva disposició els serveis de tots els departaments de Foment, fent més àgil i més efectiva la defensa de les PIMES i dels emprenedors. El gran gruix dels associats a Foment és de petites i mitjanes empreses, i la seva defensa passa a ser un objectiu principal de Foment. Com a Casa Gran de l'Empresa Catalana, Foment pren la iniciativa per a ser, també, la Casa Gran de la petita i mitjana empresa. El Consell de Pimes esdevindrà el mobilitzador de les empreses del territori i el catalitzador de les seves inquietuds, perquè és al territori on rau la fortalesa de Foment perquè som la organització empresarial més activa i amb més presència arreu del país. Foment és la patronal que més se sembla a la realitat empresarial del país i ho hem d'aprofitar donant serveis a les empreses i canalitzant, mitjançant el Consell de Pimes, les seves as-

piracions.

Si Foment del Treball compleix 250 anys, es deu al fet que s'han tingut, al llarg de tants anys, més encerts que errors. Hem de procurar per als pròxims anys que aquesta sigui la nostra constant, per això li dono tanta importància a intervenir en el terreny de les idees enfortint la base del nostre teixit productiu, vinculant-nos més amb les organitzacions territorials que són, a fi i efecte, les que estan més a prop dels nostres associats. A través del nou departament Consell de PIMES és possible tenir més relació amb les territorials, i aquest nou departament haurà d'institucionalitzar contactes periòdics amb totes les territorials i fer-los més participes de l'activitat de Foment construint una patronal de baix a d'alt, estant més a prop de les preocupacions i les reivindicacions dels nostres associats.

5

La Catalunya del 2030, prioritats a curt i llarg termini. Catalunya al món

---

Foment sempre estarà en contra d'aquelles opcions polítiques i moviments socials que volen el decreixement com a eix de futur. El decreixement donarà lloc al col·lapse fiscal i a la fi de l'Estat del Benestar. Sense creixement econòmic, sense empreses, no hi ha futur, i Catalunya perdrà el seu lloc en el món. Cal treballar per assolir les prioritats per la Catalunya del 2030. Treballarem per dibuixar el millor escenari aprofitant les nostres fortaleses i millorant els nostres punts febles. Cal treballar pensant en el dia a dia, els fets conjunturals, però, cal pensar i reflexionar, també, en el futur, en allò que és estructural. Ho farem parlant amb les administracions i els agents socials perquè el futur requereix un consens transversal. I ho farem amb una mirada àmplia que analitzi tots els sectors productius

- **Consolidant, recuperant i modernitzant el sector industrial** per arribar al 25% del PIB català fent front als canvis tecnològics i logístics de l'activitat industrial, per recuperar el dinamisme en sectors en plena reconversió, i per aconseguir inversions que serveixin de revulsiu en l'enfortiment d'aquest teixit industrial. No podem perdre més oportunitats com ha succeït en aquests darrers anys. El tancament d'empreses tradicionals per descol·locació de la producció o per reorganització de les multinacionals ha de propiciar que el Govern tingui sobre la taula alternatives concretes i ser actiu en el seu paper d'atracció inversora. No pot tornar a passar un fet com la pèrdua de la fàbrica de bateries. La indústria, amb bons salaris, és fonamental per tenir una economia sòlida i ben assentada. Hem de pro-

curar facilitar al màxim el creixement de les indústries actuals i atraure moltes més. Foment és creat per sectors industrials, i si bé l'economia avui està molt diversificada no podem permetre perdre pes industrial, i hem de marcar-nos com a objectiu procurar facilitar polítiques econòmiques i fiscals que ajudin a incrementar el volum de les nostres empreses per guanyar competitivitat i més internacionalització.

- **La indústria del metall, sector de futur, molt implantat a Catalunya.** L'indústria del metall té una gran implantació en tot el territori de Catalunya, així com una llarga història d'èxits. Una de les seves activitats més destacades és l'automoció amb tota la seva indústria auxiliar o de components. Catalunya era l'única comunitat autònoma amb dues fàbriques de cotxes de marques diferents. Ara s'està treballant per resoldre el futur de Nissan, però no podem perdre massa temps en aquesta resolució perquè cada dia que passa es perden oportunitats.

La consolidació del sector de l'automoció i, per tant, de gran part del sector metal·lúrgic, és sinònim de consolidació d'un ecosistema de pimes industrials que hem de salvaguardar, fent la transformació cap a activitats amb molt futur com la nova mobilitat, el sector ferroviari, l'aeronàutic/aeroespacial, el biomèdic, la sostenibilitat energètica, l'Smart, o logístic, de forma sostenible. La transformació digital i la transició energètica són eixos estratègics europeus i de l'Estat, que pertanyen al sector.

Però, també, cal definir en el context actual una política energètica i de garantia de subministrament de matèries primeres que no afectin la productivitat i la competitivitat de les empreses. La guerra d'Ucraïna ha mostrat la feblesa de la Unió Europea en matèria energètica que ha tingut un impac-

te negatiu en el sector industrial des de les empreses intensives en consum d'energia com a la més petita de les empreses. Per això, Foment treballarà per construir un nou sistema amb garantia de subministrament a preus raonables.

I la transició cap a nous models energètics ha de ser prioritària al nostre país. El desenvolupament d'una infraestructura de recàrrega per als vehicles elèctrics i la fabricació de bateries per aquests vehicles han de ser elements prioritaris tant a Catalunya com a Espanya. Però, sobretot, a Catalunya perquè aquí tenim un sector de l'automòbil i de la mobilitat cabdal per jugar un rol de lideratge. No només en la fabricació de vehicles elèctrics, sinó, també, en el sector de bateries i en el desplegament de la infraestructura de recàrrega.

- **La importància de la nova economia. Les Startups i la innovació.** L'aportació d'aquestes companyies a l'economia de Catalunya (especialment a Barcelona) és transcendental per garantir una economia moderna, que ha de tenir en l'atracció de talent un dels objectius principals de futur. Les Startups són un autèntic viver de talent i atrauen molt capital inversor internacional.

Catalunya és un hub tecnològic de primer ordre europeu, preparat per encapçalar aquesta transformació de l'economia basada en la innovació, perquè compta amb un ecosistema molt potent d' startups, pimes, empreses tractores, universitats i escoles de negoci i talent, el que suposa un dels nostres principals actius com a país. Aquesta transformació digital és transversal en tots els sectors de l'activitat i en tots tipus d'empreses -grans, petites o mitjanes-, afavorint amb força el desenvolupament de la innovació i del talent.

Amb les startups com a punta de llança, però, sobre tot, amb les startups com a tractores de la transformació de tot el nostre teixit productiu i de les nostres empreses mitjançant l'aplicació de noves tecnologies, podrem encapçalar aquesta nova revolució tecnològica, guanyar competitivitat, generar avantatges competitives amb base tecnològica i científica, promoure la internacionalització i crear llocs de treball d'alt valor afegit i de qualitat.

Per assolir aquestes fites, Foment promourà el desenvolupament d'un marc regulatori que faci possible competir en igualtat de condicions amb altres països europeus, la posada en marxa de plans de formació en les noves tecnologies de forma transversal, plans específics per a l'atracció i el desenvolupament del talent i la captació d'inversions Internacionales i nous models de transferència tecnològica del món científic a l'empresa.

La indústria agroalimentària es un sector emergent i estratègic. És prioritari, també, crear un hub agroalimentari per aconseguir la màxima sobirania agroalimentària. Tenim un sector agroalimentari potent que ha estat a l'altura en els pitjors moments de la pandèmia. Les xarxes de distribució i de producció no es van col·lapsar perquè són elements sòlids de la nostre activitat econòmica, però la guerra a Ucraïna ha posat damunt la taula que som forts, però que en tenim punts febles. Ucraïna exporta el 15% del total de producció mundial de cereals i la guerra ha provocat un increment de preus i noves relacions internacionals i circumstàncies geopolítiques, com vam alertar i ara alerten els responsables de la UE i dels EUA. La nova situació requereix una resposta seriosa convertint Catalunya en un hub agroalimentari al Sud d'Europa que doni seguretat de subministrament a Catalunya i a Espanya.

trament a Catalunya i a Espanya.

Això, és la sobirania agroalimentària. Per això, defensem l'activació del regadiu del Segarra-Garrigues i la redacció d'estudis ambientals que permetin regar la totalitat de la superfície, i la modernització del Canal d'Urgell que faria possible la creació de 87.000 hectàrees de regadiu, impulsaria l'activitat econòmica a cinc comarques i obriria pas a una producció sostenible i respectuosa amb el medi ambient, crearia llocs de treball en la Catalunya interior i afavoriria la instal·lació d'empreses d'innovació i noves tecnologies per obtenir més rendibilitat de les collites. Hem de convertir la Catalunya interior del XIX en la Catalunya interior del segle XXI. Per fer-ho possible, Espanya i Europa han de posar els peus a terra per garantir el subministrament, reduir la dependència exterior i fer compatible l'agricultura ideal amb l'agricultura real amb mesures per afavorir la productivitat i el rendiment dels cultius.

- **El sector de la construcció, fonamental per garantir les infraestructures.** Afavorir el desenvolupament del sector de la construcció i de les matèries primeres necessàries per fabricar els seus materials. Cal dissenyar les infraestructures que necessitem i recuperar el nivell d'inversions que el país requereix. D'una banda, per garantir aquest creixement de forma sostenible i per potenciar el sector de la construcció com tot el relacionat amb les enginyeries d'infraestructures o la fabricació de materials, han de recuperar la importància econòmica que tenen a altres països de l'OCDE. El sector de la construcció és fonamental per donar resposta a les mancances d'habitatge, amb la qual cosa rebutgem mesures restrictives perquè la qüestió social no se soluciona amb impositcions, sinó amb la col·laboració publico-privada.

Cal retornar la seguretat jurídica al sector. Treballarem per garantir la inversió en infraestructures pressupostada en els grans números de l'Estat i de la Generalitat perquè cal fer-la efectiva per donar respostes al nostre teixit social i productiu.

Les bones expectatives del sector per a enguany estan compromeses per l'augment dels preus dels materials i de l'energia, el conflicte bèl·lic entre Rússia i Ucraïna i una gestió ineficient i lenta dels fons europeus. A Catalunya, el grau d'execució de les inversions reals per part de l'Estat és el més baix de tot l'estat, amb un 35,8%. La manca d'inversió a Catalunya fa que el dèficit acumulat d'inversió en infraestructures econòmiques i socials sigui aproximament de 35.000 milions d'euros per al període 2009-2020. Per això, proposem aplicar els mecanismes existents d'adaptació dels preus a la realitat del mercat en totes les obres que surtin a concurs, utilitzant el mecanisme de revisió de preus que la llei ja preveu.

El desenvolupament de les infraestructures és cabdal per al país. No és de rebut el bloqueig d'inversions estatals, però tampoc ho és la inanició que marquen les diferències dins del Govern, impeding obres i projectes. Calen unes infraestructures sostenibles, però no podem estar amb el fre posat. Calen decisions i ser agosarats per avançar en una xarxa d'infraestructures que sigui bàsica en el desenvolupament de la nostre competitivitat. En aquest sentit, hem proposat una Agència de Control de la Ejecución de las Inversiones e Infraestructuras i demanarem a la Generalitat l'acceleració dels projectes aturats durant anys.

Cal superar el dèficit de transport competitiu de l'actualitat perquè significa pèrdua d'oportunitats. Per això, treballarem per

impulsar **el transport ferroviari de mercaderies** per treure milers de camions de les autopistes, contribuint a la sostenibilitat (descarbonització) i a una millora competitiva (costos), contribuint a més a reconduir dos problemes: la manca de conductors de camions i el col·lapse de la xarxa viària. Per assolir aquesta fita, cal un programa d'Infraestructures basat en la creació de hubs que propiciïn la intermodalitat de transport. No es tracta només de posar quilòmetres de vies de tren, s'han de fer les infraestructures per aprofitar les seves sinèrgies.

- **Turisme, Comerç i el conjunt del sector serveis, pilars de la nostra economia.**

Modernitzar el teixit comercial, la indústria turística i el conjunt dels sectors serveis, des dels serveis a les empreses tradicionals fins a les noves empreses tecnològiques, tant necessàries per mantenir l'activitat econòmica i garantir llocs de treball.

Per això, Foment treballarà per impulsar la modernització del sector del comerç afavorint el comerç de proximitat, defensant-lo del top manta per la seva competència deslleial, i treballant amb les administracions per establir un model d'horaris comercials que fomenti la competència i respecti al nostre model. Així mateix, reivindicuem el sector turístic com a cabdal a Catalunya -12% del PIB- facilitant la reconversió de l'oferta obsoleta, afavorint les inversions de grans projectes que ajudin a millorar el nostre lideratge en el sector i ajudant a la internacionalització de les empreses catalanes. El turisme no és l'enemic com alguns plantegen. És un gran aliat per situar-nos al món.

Volem que Barcelona i Catalunya siguin una destinació reconeguda i valorada al món. Per això cal, també, millorar notablement la seguretat ciutadana. Foment exi-

geix canvis al Codi Penal i la utilització de les eines processals (judicis immediats) per combatre eficaçment els furts multi reincidents, les okupacions, etc.

- **El sector de la salut, avui ja molt important, ha de ser un altre cabdal del nostre model econòmic.** La importància del sector de la Salut. Amb inversions del sector públic, però també amb col·laboració publico-privada, innovació, investigació i el desenvolupament, centrant la nostra atenció en la formació del personal necessari per solucionar la manca de metges, psicòlegs i infermeres i promocionar-lo com a sector estratègic d'un nou model d'economia productiva. La pandèmia ha posat en evidència la seva fortalesa, però també les seves mancances.

En aquest sentit, pensem que és clau una reforma dels sistemes formatius en tots els àmbits del coneixement per assegurar la creació i atracció de llocs de treball d'alta qualificació, inclosos àmbits com la biotecnologia i la biociència, perquè la salut actua com un sector que no només promou el benestar de les persones, sinó que actua com a agent de cohesió social. Per això, considerem que cal planificar el sector d'atenció a les persones perquè constitueix una oportunitat de creació de llocs de treball i de riquesa per l'increment de la demanda ciutadana com a resultat dels canvis demogràfics, mitjançant la promoció i el foment de la recerca, la innovació i la formació. Influir, també, en el conjunt de les administracions per assolir l'equiparació de la despesa social del PIB a la mitjana europea.

Posar en valor el sector d'atenció a les persones grans en situació de dependència. El sector d'atenció a la gent gran en situació de dependència és un dels àmbits estratègics de l'economia catalana.

Genera llocs estables que no es poden deslocalitzar, fomenta la cohesió social i té un retorn econòmic important envers la societat. Al 2020, el sistema va generar a Catalunya, 494,4 milions d'euros provinents de les cotitzacions a la Seguretat Social, l'IRPF dels treballadors i la recaptació de l'IVA pels serveis prestats, amb una percentatge de recuperació de la despesa pública total del 39,21%.

L'atenció a la gent gran s'ha de veure com un repte de present i de futur pel progressiu envelliment de la població, especialment la generació del baby boom, i al mateix temps cal aprendre de tot allò viscut durant la pandèmia de la COVID-19, que ha posat en evidència la importància del sector d'atenció a la gent gran i la vulnerabilitat del col·lectiu atès.

És imprescindible, per tant, enfortir les inversions del sector públic, especialment de l'Estat, que aporta molt menys que les comunitats autònomes, potenciar la cooperació publicoprivada, la innovació, la recerca i la investigació, així com trobar solucions intel·ligents que permetin minimitzar la manca de personal, especialment d'infermeres i gerocultors.

- **Per una transformació sostenible, verda i digital.** El compromís del món empresarial i dels sectors productius amb els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) definits en l'Agenda 2030 de les Nacions Unides és evident i notable. La centralitat que pren l'assoliment d'aquests objectius per part de les empreses fa que, cada vegada més, els plans estratègics del negoci s'alineïn amb les fites proposades per l'Agenda 2030. A més, un cop les empreses han iniciat aquest camí, l'acompliment d'un objectiu porta a voler escometre'n un altre. És clar, així doncs, que els ODS es consoliden com a marc integrador i catalitzador per a la transformació empre-

sarial, social i mediambiental, però encara queda camí per recórrer i continuarem treballant perquè així sigui.

Amb aquests objectius, seguirem donant el suport que requereix la Indústria Química, el primer sector exportador català i el primer de l'economia catalana en Valor Afegit. Les més de 1000 empreses químiques que hi ha a Catalunya necessiten certes legislatives que permetin tenir un marc normatiu a nivell de l'uropeu (per exemple en tractaments de subproductes i costos fiscals CO2). Això ha de facilitar donar continuïtat a les activitats productives, tot garantint les necessàries inversions per evolucionar cap a la neutralitat climàtica. Disposar d'una indústria química potent és garantia que Catalunya seguirà oferint sortides professionals de qualitat i estabilitat als nostres joves. Amb el seu treball, la indústria química podrà continuar oferint suport tecnològic innovador a la necessària descarbonització de la resta d'activitats de la nostra societat. Tenir una indústria química físicament propera ens ha de garantir la cadena de subministrament de productes essencials, com s'ha vist en la darrera pandèmia.

Foment del Treball s'esforçarà per construir una societat en creixement sostenible que esdevingui una societat de progrés. Apos-tem de forma decidida per la sostenibilitat, un concepte clau del desenvolupament empresarial en el futur immediat. Programes de la UE com el Green Deal, el Fit for 55, o el Farm to Fork, marcaran les regles de joc del desenvolupament empresarial en aspectes com l'emergència climàtica, el cicle de l'aigua, la autosuficiència energètica, els residus d'envasos, etc. i en seran clars exemples. Aquí és on el pragmatisme ha de jugar una carta rellevant davant d'apriorismes ideològics que, des de determinats entorns polítics, es volen imposar en aque-

tes matèries, al marge de criteris científics i objectius. Fugirem del sectarisme i apostarem pel pragmatisme.

- **Per la potenciació del sector cultural afavorint el seu potencial de transformació i creixement**, basat en el coneixement, la creativitat, el talent i la investigació com a factors claus per al desenvolupament econòmic i social. Les dinàmiques culturals que s'han posat en marxa a Catalunya tant des del sector privat com públic ens estan situant com un dels espais d'activació cultural empresarial més dinàmics d'Europa. Parlem de sectors com les arts escèniques, l'audiovisual, els videojocs, les arts visuals, la música, la formació artística, l'editorial, entre d'altres. Quan constatem que acollim realitats i projectes com Sónar, Primavera Sound, Congrés Internacional d'Espectadors de teatre, ISEA, Cruïlla, Loop, el Grec, Temporada alta, entre altres i se sumen noves realitats a desplegar com el Hub Audiovisual a les Tres Xemeneies (Media City), la Ciutadella del coneixement o la potenciació de la Muntanya de Montjuïc com espai cultural, esportiu i turístic de qualitat, agafem consciència de la importància del sector empresarial de la cultura per a la recuperació econòmica.

Foment vol ajudar de forma coordinada amb el sector cultural a definir prioritats i a facilitar eines per al creixement empresarial d'aquest àmbit. És per això que ens afegim a una sèrie de propostes del sector que considerem claus de cara als anys vidents. Veiem que és necessari incidir una vegada més en què la cultura és un bé de primera necessitat, i així ha de quedar establert en totes les normes del nostre país. Volem contribuir a aconseguir que es compleixi el compromís del govern de la Generalitat d'incrementar en un 2% el pressupost de cultura. Els indicadors econòmics ens fan veure que la crisi econòmica no ha

acabat, i això implica que caldrà actuar per preservar tot el teixit cultural amb una especial atenció a la preservació del joc de forces equilibrades entre el sector públic i el privat. La realitat del sector ens fa veure que són imprescindibles les mesures de protecció tant dels artistes i creadors, com de les empreses culturals, font de riquesa i treball de moltes persones. És necessari continuar treballant per recuperar el públic cultural, sensibilitzant-lo de la necessitat de la seva solidaritat per generar una viabilitat dels sectors culturals el més aviat possible. Cal aconseguir una agenda per assolir una llei de mecenatge que faciliti una major implicació econòmica i col·laboració entre els ciutadans i la cultura. Un impuls

decidit i coordinat dels sectors de la cultura, esport i turisme per desenvolupar zones de creixement a Catalunya. Foment vol col·laborar amb el sector cultural per assolir aquestes mesures en els propers anys.

Foment considera que potenciar el sector empresarial de la cultura és potenciar el futur econòmic del país. Tenim empreses competitives, importants centres de formació artística, talent, reconeixement internacional dels nostres artistes i empreses culturals, un públic format i una continuïtat cultural que ens permet veure el sector cultural com un àmbit clau per fer créixer l'economia.

6

Per una reforma fiscal integral i una administració pública dinàmica i eficient

---

Dedicarem tots els nostres esforços per tal que siguin realitat les conclusions del Llibre Verd de Foment sobre la Reforma del Sistema Fiscal, elaborat el passat febrer. Volem manifestar que és incorrecte dir que a Espanya hi ha una fiscalitat baixa, el que passa és que hi ha menys compliment de la fiscalitat i que la solució no és incrementar els impostos als qui ja paguen, sinó que paguin els qui no ho fan. Cal posar els pilars bàsics d'una Fiscalitat Competitiva, al servei de l'economia productiva, per generar riquesa, poder-la redistribuir equitativament, crear llocs de treball i contribuir al finançament de la societat del benestar, eliminar les desigualtats socials i reforçar la cohesió social. La reforma fiscal integral que proposem passa per:

- La elaboració pel Govern d'Espanya d'un pla estratègic de 4 anys, per aflorar 10 punts de l'economia submergida que a Espanya representa un 25% del PIB. Això su-

posaria un increment de la recaptació fiscal al voltant del 3'5 punts del PIB, o sigui 33 mil milions d'euros en finalitzar al Pla i, també, aflorarien 1'5 milions d'assalariats.

- Supressió de l'Impost sobre el patrimoni, que és un impost confiscatori, penalitza l'estalvi i perjudica la inversió, la competitivitat i el creixement econòmic. I no existeix a cap país de la UE, excepte a Espanya.
- Impost sobre Successions i Donacions. Bonificació del 100% per Patrimonis adquirits pel cònjuge, ascendents i descendents, sempre que no superi 1 milió d'euros. Així com per l'adquisició de la habitatge habitual del causant; reducció dels trams per un tipus mínim del 4% i un màxim del 9%.
- Protecció fiscal de la continuïtat de l'empresa familiar: ampliant l'àmbit familiar en el qual s'exigeix un mínim del 20% de

l'empresa a tiets i nebots (parents col·laterals de 3er i 4rt grau)

- Reducció de l'Impost de societats pels beneficis reinvertits en un tipus mínim del 15% per les empreses.
- Impost sobre la Renda de les Persones Físiques. Reintroducció d'una desgravació fiscal del 15% per despeses sanitàries en l'IRPF, davant de l'actual tensió assistencial en l'àmbit sanitari.
- Exigència a les administracions públiques d'una revisió de la despesa pública per millorar els seus nivells d'eficiència i eficàcia.
- Reordenació de la tributació fiscal del sector de l'automoció lligada a criteris mediamambientals, que impulsi l'electromobilitat i un us eficient del vehicle particular, però que també tingui en compte la importància del sector en l'activitat productiva i l'ocupació.

En paral·lel, considerem que cal **una administració útil i eficient, que no llistri el desenvolupament econòmic**. No cal ara subratllar el paper que tenen les administracions públiques en el desenvolupament econòmic. Més enllà de les eines de Foment de que disposen per potenciar-lo i de les formes de col·laboració pública-privada, les administracions públiques tenen amplies potestats de regulació, supervisió i autorització d'activitats econòmiques privades.

JJa no es tracta de que les administracions siguin "business-friendly" (que ho haurien de ser), sinó que no poden ser hostils per acció i omissió a l'activitat empresarial i al desenvolupament econòmic. I moltes vegades ho són. L'Administració ha de dotar-se dels mitjans necessaris per exercir amb agilitat i eficiència les seves facultats, per no paralitzar durant mesos, quan no anys, les iniciatives i els projectes econòmics privats, la licitació dels contractes

del sector públic, la gestió de les subvencions i els fons de recuperació, etc. En aquest sentit, Foment impulsarà -tot sol o en col·laboració amb altres entitats- programes perquè els parlamentaris, els càrrecs de l'Administració i dirigents polítics coneguin de primera mà el funcionament, vicissituds i necessitats de les empreses (programa empreses-parlamentaris) la seva contribució a la creació de riquesa i llocs de treball i al desenvolupament econòmic i social.

Per això, defensarem de valent la col·laboració publico-privada perquè la realitat dels pressupostos públics actuals, les limitacions pressupostàries futures, les creixents necessitats de despesa social (pensions, sanitat, educació,...) i la previsible pujada dels tipus d'interès fan que les possibilitats de finançament públic de les inversions en infraestructures i de la gestió dels serveis i obres públiques en el pròxims anys siguin molt limitades. Per donar resposta a aquesta situació, Foment apel·larà a la defensa de la col·laboració publicoprivada per poder realitzar les inversions que siguin necessàries sense augmentar el deute públic. La iniciativa privada facilitarà el finançament i la gestió de les infraestructures, de projectes viables i sostenibles, garantint l'eficàcia i eficiència dels recursos utilitzats i de la prestació dels serveis, en un marc d'estabilitat jurídica.

7 Cap a un nou contracte social

La societat del futur haurà d'adaptar-se a les noves condicions geopolítiques, econòmiques i socials. El model d'èxit dels darrers 50 anys està en risc o, com a mínim, està patint un gran canvi per la irrupció de les noves tecnologies que han canviat les relacions laborals, el treball no presencial, la dimensió de les empreses i les noves oportunitats, i també perills, de la conjuntura internacional.

Davant d'aquest nou escenari, Foment del Treball seguirà insistint davant els poders públics en la necessitat de configurar un nou marc laboral que afavoreixi l'ocupació estable i, al mateix temps, que garanteixi la flexibilitat que demanen les noves circumstàncies canviants, amb una fiscalitat que atengui de forma prioritària a les empreses que apostin per la reinversió i el creixement i, en general, amb unes polítiques actives que afavoreixin els nous sectors productius enfrontats a l'enorme repte de

la digitalització. Només amb un canvi profund de les relacions laborals en el nou món productiu serem capaços de garantir el creixement de la nostra societat, l'estabilitat de les empreses i garantirem el progrés social amb uns salaris que facin possible la incorporació a la vida laboral, i personal, de les noves generacions.

Durant aquests anys s'ha pactat una reforma laboral. Foment ja va dir que hi havia qüestions que no quedaven ben resoltes, però no ens vàrem oposar per responsabilitat, perquè qualsevol canvi ha d'estar avalat per un mínim de consens, però el consens cal treballar-ho. No ens podem limitar en la gestió del present, hem de mirar cap el futur. El món canvia i les relacions de producció canvien, fent necessari un nou contracte social per adaptar-nos a la nova situació, fent compatible el progrés econòmic i el progrés social.

8 Dotar-nos d'un Pla de Formació Professional Dual

Cal treballar per assolir un Pla de Formació Dual que doti a les persones dels coneixements necessaris lligats a les prioritats dels llocs de treball que demanden les empreses. La situació política a Catalunya no ha estat l'escenari idoni per aconseguir avançar en aquesta qüestió, però ara cal fer un esforç perquè la Formació Professional Dual és un element estratègic per a la competitivitat de les nostres empreses que ha de proporcionar a les persones el coneixement i la competència professional que requereixen els llocs de treball actuals i futurs, integrant els joves en la realitat pràctica de

l'empresa des del començament dels seus estudis. Cal formar les noves generacions per donar resposta a les demandes de l'economia real.

Cal posar punt i final al malbaratament de la Formació Professional perquè només amb treballadors formats i qualificats tindrem empreses capdavanteres en l'economia del futur, propiciant la participació dels agents econòmics i socials en la governança de la FP, essent corresponsables de les estratègies, les polítiques i la planificació del sistema en el seu

conjunt. Foment ha de liderar, amb Sindicats i Administració, un Pla de Formació Professional Dual adaptat plenament a les necessitats de les empreses i a les inquietuds dels treballadors.

Amb aquesta línia de treball, Foment apostarà per un model on l'Aula de Formació sigui l'empresa. Per això, treballarem per crear un marc regulatori, avui dia inexistent, perquè el teixit de PIMES pugui accedir, també, a aques-

ta dualitat formativa, facilitant el seu accés al Pla de Formació Dual i així millorar la seva competitivitat en matèria de recursos humans. Actualment, la regulació de la FP Dual manté els criteris de la antiga Formació Professional i només les grans empreses poden complir uns requisits totalment anacrònics. Cal fer una aposta per canviar aquest escenari que no ajuda en absolut a la construcció d'un mercat laboral competitiu en l'àmbit empresarial, professional i personal.

9

Consell de Pimes: l'arrelament de Foment al Territori

Defensem una Barcelona de creixement sostenible que abandoni la deixadesa de la política de decreixement i que sigui capaç de mirar cap el futur. No podem perdre més el temps, cal revifar la ciutat com capital de Catalunya i com a referent a Europa. No volem una ciutat que visqui d'esquena a qualsevol activitat econòmica, que ens faci perdre el tren del progrés i de les oportunitats. Barcelona ha de ser el referent econòmic de Catalunya al món. El progrés social no es pot identificar amb l'empobriment. El progrés social només s'aconsegueix amb progrés econòmic mediambientalment sostenible.

- **Per un Pacte de Ciutat ample i transversal.** No volem una Barcelona que faci de la mobilitat un autèntic calvari i que deixi barris sencers de la ciutat fora de qualsevol possibilitat de creixement. Defensem un Pacte de Ciutat amb totes les sensibilitats, que faci del diàleg i de la cultura de consens la forma d'actuar, relegant la imposició. Defensem una nova mobilitat desenvolupant les Smart Cities, ciutats intel·ligents, per donar resposta als canvis transcendents com a conseqüència dels nous models de mobilitat, abordant també la xarxa interurbana -transport de mercaderies i de per-

sones- i el seu rol de motor econòmic. Ens trobem davant una realitat que demandarà planificació i execució d'inversions rellevants encaminades a la renovació de les infraestructures ja existents, per adaptar-les als nous avenços tecnològics i als nous hàbits de consum i mitjans de transport, amb el medi ambient al centre de les decisions i la tecnologia com a catalitzador. No es tracta d'imposar, sinó de innovar i desenvolupar un nou model. Foment defensa la promoció de fórmules de mobilitat en xarxa, dins d'un sistema global que inclogui tots els mitjans de transport i la millora de l'eficiència i de la sostenibilitat dels models de la mobilitat que es pot assolir gràcies a la introducció de les noves tecnologies i amb l'objectiu permanent de reduir la contaminació.

- **Per un hub aeroportuari.** Defensem l'ampliació de l'Aeroport de Barcelona, creant un hub aeroportuari com a eina de creixement sostenible que connecti Barcelona, i Catalunya, amb el món. Seguirem demanant a la Generalitat i a l'Ajuntament de Barcelona que es reprenguin les converses amb AENA per fer possible l'ampliació de l'aeroport i la reorganització de la zona natural del Delta

del Llobregat sense afectar l'agricultura de proximitat de la comarca del Baix Llobregat. L'ampliació és possible fent compatible l'enfortiment de la xarxa de comunicacions internacional d'El Prat i el desenvolupament equilibrat del territori, reconstruint un espai natural i potenciant l'agricultura de proximitat. Dir que no a l'aeroport deixarà El Prat com un aeroport de segona, perdrem connexions internacionals i no crearem llocs de treball, fins i tot, els podem perdre.

- **Per impulsar l'agricultura de proximitat.** Potenciar l'agricultura de proximitat només és factible si posem al seu abast les eines adients. El sector agroalimentari del Baix Llobregat suposa el 7,2% del PIB comarcal i ha crescut de forma equilibrada amb més tecnificació a les explotacions i amb la introducció de nous cultius. En aquest sentit, saludem positivament el pacte dels ajuntaments i les organitzacions del sector per impulsar un hub alimentari a la comarca, que faci de revulsiu i garanteixi l'agricultura de proximitat de Barcelona. Per la qual cosa, és imprescindible dotar de seguretat jurídica a les inversions, essent una de les prioritats l'actuació al sistema hídric, a fi i efecte de posar punt i final a les constants inundacions dels terrenys quan es produeixen pluges més o menys considerables. L'ACA ha d'executar les obres de canalització e infraestructures que són reivindicació del sector i que durant anys no s'han realitzat.

D'altra banda, l'ampliació de la ZEPA obligaria a l'abandonament de l'agricultura d'alta eficiència perquè és impossible mantenir l'activitat amb un règim de protecció que avoca a la ruïna a les empreses del sector amb pèrdues de fins el 30%, la qual cosa implicarà la pèrdua de projectes i inversions. Per aquests motius, ens oposem a l'ampliació de la ZEPA perquè compromet la seguretat alimentària de l'Àrea Metropolita-

na de Barcelona i perquè la millora del medi ambient no passa per deteriorar la indústria agroalimentària de proximitat.

No ampliar l'aeroport i l'ampliació de la zona ZEPA són dos mesures que van en contra del futur de Catalunya. El Govern de Catalunya ha de ser valent i encapçalar un dels projectes més emblemàtics dels darrers anys que farien possible una inversió de 1700 milions d'euros i la creació de milers de llocs de treball, reordenant el territori sense arruïnar una indústria amb possibilitats de creixement.

- **Una alternativa pels Pirineus i recolzament a la celebració de la Ryder Cup 2031, tots dos esdeveniments com a parador de Barcelona al món.**

La celebració dels Jocs Olímpics posaria, sens dubte, Catalunya al món, però la celebració dels Jocs seria, sobretot, una eina per revitalitzar les comarques de muntanya abandonades durant anys i que molts només veuen com el paradís de cap de setmana, i donarien una empenta cabdal a la capital de Catalunya. Després de tot un seguit de despropòsits aquesta aposta de país s'ha perdut. Però perdre el Jocs no ha d'implicar no pensar en el territori.

Els Pirineus necessiten un Pla d'Acció que faci possible la seva reactivació econòmica i el seu creixement productiu, i els Jocs són la oportunitat per obrir un moviment inversor que d'una altra manera seria difícil d'aconseguir. Els Jocs haurien estat un revulsiu, però això no podrà ser per la manca d'unitat de les administracions. Hem donat una imatge negativa del país al món barrejant interessos allunyats del territori i de la gent.

S'ha fracassat en l'objectiu de presentar una candidatura, ara cal no fracassar amb les comarques dels Pirineus i els seus habitants. En aquest sentit, Foment treballarà

per assolir un acord entre les administracions i la societat civil per explicitar un pla de futur per a les comarques de muntanya que reculli les seves aspiracions en matèria social, econòmica i mediambiental per diversificar l'activitat productiva i crear llocs de treball. Els Pirineus també han de poder dir el futur és nostre.

Així mateix, recolzem la candidatura Cos-

ta Brava-Barcelona de la Ryder Cup 2031 perquè la seva celebració seria un revulsiu econòmic important i un aparador al món. En aquests cas, les administracions han estat a l'altura. Govern d'Espanya, Diputació i Ajuntament de Girona han donat un primer pas molt important i ara treballem per ampliar aquest consens a la Generalitat, la Diputació i l'Ajuntament de Barcelona.

10 Continuar treballant per configurar un Marc de Negociació Col·lectiva Estable

En aquests anys, hem treballat de valent per enfortir unes relacions laborals estables. La relació amb els sindicats ha estat cabdal en molts projectes i ha ajudat a resoldre conflictes o situacions complexes davant el tancament d'activitats o la implantació dels ERTES durant la pandèmia. Seguirem treballant en un marc de negociació col·lectiva estable i en generar com-

plicitats per afavorir un clima de diàleg construint un marc de relacions laborals adaptat a l'evolució del món econòmic, amb una relació fluida i lleial amb les organitzacions sindicals. Cal treballar per l'equilibri entre les oportunitats empresarials i el benestar social del conjunt de la societat.

ENCETEM UNA NOVA ETAPA

Fa quatre anys al nostre programa electoral figurava aquest punt "Encetem una nova etapa". En aquests període Foment ha crescut, s'ha enfortit com un element fonamental a la societat civil, ha reforçat el seu paper davant l'Administració, hem participat activament en la negociació dels Fons Next-Generation i ha estat actiu davant situacions com la pandèmia i el manteniment de l'activitat productiva en negociacions complexes com els ERTE. Vàrem dir que calia treballar mirant el futur sense oblidar el passat. I així ho hem fet, configurant una direcció participativa, transversal, acollint totes les sensibilitats empresarials. I ho hem fet eixamplant la nostra base, amb més sectors productius, tradicionals i nous, i tot tipus d'empreses, petites, mitjanes

i grans. Podem dir que avui som la CASA GRAN DE TOTS ELS EMPRESARIS I EMPRESÀRIES i som una eina al servei de les empreses recuperant protagonisme econòmic i social.

Continuarem treballant aquests anys amb la mateixa filosofia de valors, en la qual l'esforç i el sacrifici estaran presents en totes les nostres actuacions amb un únic objectiu: dibuixar ara el futur de la Catalunya del 2050. Cal pensar en el futur seguint la nostre màxima: rigorositat, professionalitat i serietat.

OCTUBRE 2019

**INSTITUT D'ESTUDIS
ESTRATÈGICS**

EL THINK TANK DE FOMENT DEL TREBALL

L'Institut d'Estudis Estratègics

EL THINK TANK DE FOMENT

L'Institut d'Estudis Estratègics, el think tank de Foment del Treball, es va constituir el 2019, donant-se a conèixer l'octubre del mateix any amb el document "Per un nou pacte social. Davant els reptes del capitalisme i la democràcia". La iniciativa va sorgir d'una doble inquietud. D'una part, de considerar convenient disposar d'un espai de trobada, debat i elaboració de propostes, amb una visió a llarg termini que facilités anar més enllà del que és immediat i evident, capaç de defensar un marc social i econòmic que permeti el millor desenvolupament empresarial compatible amb la equitat social.

De l'altra, la sensació de trobar-nos en un moment determinat perquè, després d'anys de globalització econòmica i revolució tecnològica accelerada, començaven a sortir mostres preocupants d'un malestar social que sacsejava la política tradicional i exigia un millor govern d'aquesta economia global. Així, en el document fundacional, que va ser presentat al Parlament Europeu, es va assenyalar que l'objectiu prioritari era "com fer de la revolució tecnològica i la globalització un generador de riquesa que es traslladi a tots els ciutadans i no aboqui a una fractura social i a un deteriorament de la política tradicional tal i com succeeix de manera generalitzada en el món occidental".

Per això, l'Institut es caracteritza per la seva transversalitat com es reflecteix en la composició del seu òrgan de govern, integrat per persones de procedències professionals i sensibilitats sociopolítiques diverses, fet que el permet aproximar-se a les grans qüestions amb una visió àmplia, allunyada del curtplacisme o de l'estricta defensa d'interessos sectorials. Així ha estat al llarg d'aquests tres anys on s'ha manifestat mitjançant diversos documents d'anàlisi i recomanacions del seu posterior seguiment a prop dels

col·lectius concernits.

Ara, les fractures de la pandèmia i la guerra d'Ucraïna ens han submergit en una complexitat mai coneguda des de la fi de la II Guerra Mundial. Totes les fragilitats i disfuncions que assenyalava el think tank als seus inicis han emergit amb una cruïra i intensitat inesperades. Com a conseqüència d'això, es parla d'una nova època que s'inicia amb la inevitable reglobalització. No es tracta d'acabar amb una economia oberta, però sí de fer-la compatible amb la recuperació de la capacitat productiva i l'autonomia política, sense perdre competitivitat ni entrar en un proteccionisme del tot contraproductiu.

Tot assenyalava que aquesta complexitat, lluny d'amainar, s'incrementarà en els propers anys. Per això, la voluntat de la candidatura que encapçala en Josep Sánchez Llibre és la de consolidar l'acció de l'Institut durant els propers quatre anys. Una vegada mostrat el seu sentit, es tracta de dotar-lo de les capacitats necessàries per reforçar el seu anàlisi i les seves propostes amb la finalitat de desenvolupar una doble funció.

D'una part contribuir a transitar pel futur més immediat, on una de les primeres exigències serà repartir el cost de la inflació entre treballadors, empresaris, funcionaris i pensionistes, compatibilitzant la equitat i la competitivitat del nostre teixit productiu. De l'altra, més enllà del curt termini, hem de contribuir, en col·laboració amb altres entitats europees similars, a dissenyar un marc econòmic que permeti recuperar la confiança amb les institucions públiques i apropi al ciutadà a la bona feina empresarial. Es tracta d'apropar-nos a aquella vella aspiració d'una societat que doni futur als joves, treball als adults i seguretat als més grans.

SBEES

**SOCIETAT BARCELONESA
D'ESTUDIS ECONÒMICS
I SOCIALS DE FOMENT
DEL TREBALL**

Societat Barcelonina d'Estudis Econòmics i Socials i RethinkBCN

SBEES inicia la seva nova etapa al febrer del 2021 amb la intenció de contribuir a visualitzar la importància del regió metropolitana de Barcelona i ha definir el progrés econòmic com un factor clau per a la lluita contra les desigualtats. Per aconseguir aquests objectius hem impulsat dues activitats RethinkBCN i El Progrés en el segle XXI en el Palau Macaya de Barcelona.

Rethink BCN, des que va iniciar el seu camí el març del 2021, ha publicat 51 punts de vista de diferents autors, en ponències, entrevistes, articles i/o trobades aportats per professionals de diversos sectors que consideren la metròpolis com el lloc per impulsar la recuperació econòmica, l'aposta tecnològica, el creixement econòmic i la millora dels serveis als ciutadans. Aquesta suma de coneixements contribueixen a repensar la metròpolis i mostrar que el camí per a la seva visibilitat definitiva serà possible si s'ordena i demostra el seu gran potencial que defineix, ja avui, el futur de tot un sistema de ciutats i que arriba a més de 164 municipis, amb una superfície de 3.234 km² i més de 4,6 milions d'habitants.

Les contribucions de molts professionals han servit per subratllar la realitat en la qual avui es defineix el que és metropolità, però que també han servit per a imaginar cap a on apunta el seu futur desenvolupament. Les seves reflexions permeten observar que qüestions com la mobilitat, la sostenibilitat, la lluita contra la desigualtat, la lluita contra el canvi climàtic, l'habitatge, les infraestructures, la sanitat, l'educació, la cultura, l'esport, el turisme, les infraestructures, la digitalització, l'emprenedoria, la seguretat i el civisme són reptes que no es poden fer front només des de cadascuna de les ciutats individualment sinó

que solament es podrà donar resposta ampliant l'actual marc territorial d'acció municipal i desenvolupant al màxim l'àrea metropolitana de Barcelona.

Totes aquestes contribucions permeten traçar un mapa d'actuacions i posicionaments que, un cop alineats, permeten activar la visualització del fet metropolità com una realitat que cal reivindicar i valorar. Les propostes argumentades en diversos articles, ponències i diàlegs permeten assenyalar que els reptes que ha d'afrontar la societat, com són la pandèmia, els populismes, la competència econòmica global o els avenços tecnològics, s'han d'abordar des d'una ampliació decidida del camp d'actuació i reflexió de la concepció metropolitana de la ciutat. El que es constata, sumant totes les aportacions i reduint-les a una sola idea, si això fos possible, és que només té sentit repensar la metròpolis si contribueix a exercir de palanca per poder desenvolupar-la.

Personalitats que han contribuït el primer any a visibilitzar la metròpoli com motor de canvi i oportunitats:

Antoni Abad, President de FEM Vallès i de la patronal CECOT. Mar Alarcón, Fundadora de Social Car i vice presidenta de Foment del Treball. Salvador Alemany, President de SABA infraestructures i patró de la Fundació La Caixa i de l'Institut Cerdà. Josep Antoni Acebillo, Arquitecte. Elsa Artadi, Líder del grup de Junts per Catalunya a l'Ajuntament de Barcelona. Antonio Balmón, Alcalde de Cornellà de Llobregat i vicepresident de l'Àrea metropolitana de Barcelona. Lluís Bassat, Publicista. Montserrat Ballarín, Vicepresidenta de Desenvolupament Social i Econòmic de l'àrea metropolitana de Barcelona. Albert Batlle, Responsable

de l'Àrea de Prevenció i Seguretat de l'Ajuntament de Barcelona. Lluís Boada, Doctor en Ciències Econòmiques i en Humanitats. Xavier Bru de Sala, Escriptor. Jordi Cabré, Escriptor. Joan Clos, Exalcalde de Barcelona. Felipe Campos, Director general de l'associació educativa ITaca de l'Hospitalet de Llobregat. Eugènia Carreres, Consultora de comunicació. Xavier Casinos, Periodista i escriptor. Josep MaCardellach, President de Barcelona Districte Federal i advocat. José A. Donaire, Geògraf i professor de la Universitat de Girona. Gerard Esteva, President de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya (UFEC). Roser Fernández, Directora general de la Unió Catalana d'Hospitals i presidenta de la comissió d'atenció a les persones, de salut i social de Foment del Treball. Carlos Ferrater, Arquitecte. Josep Grau, Consultor d'estratègia i tecnologia. Carles Grau, Director general de la Fundació Mobile World Capital Barcelona. Vicente Guallart, Arquitecte. Director de Guallart Arquitectes. Institut d'Arquitectura Avançada de Catalunya. Joan Guàrdia, Rector de la Universitat de Barcelona. Jordi Heu, Exalcalde de Barcelona. Lluçia Homs, codirector de Hänsel* i Gretel*. Xavier Marcé, Regidor del districte de Nou Barris i regidor de Turisme i indústries Creatives de Barcelona. Núria Marín, Alcaldessa de l'Hospitalet i presidenta de la Diputació de Barcelona. Jordi Martí, President de la comissió executiva del Consell General del Pla Estratègic Metropolità de Barcelona (PEMB). Eduard Martín, CIO i director de 5G de Mobile World Capital Barcelona. Albert Milián, President de Talent HUB Institute. Miquel Molina, Escriptor i periodista. Pere Navarro, Delegat de l'Estat al Consorci de la Zona França i exalcalde de Terrassa. Rafael Niubó, Secretari general de UAB Eurofitness. Santi Nolla, Director i CEO Mundo Deportivo. Núria Parlon, Alcaldessa de Santa Coloma de Gramenet. Neus Pons, Directora-gerent de la fundació BCN Formació Professional. Rafael Pradas, Periodista. Joan Ridao, Professor de Dret Constitucional (UB) i director de l'Institut d'estudis d'autogovern.

Emma Rivarola, Escriptora i periodista. Xavier Roig, Cronista i escriptor. Mario Romeo, President de Portes Obertes del Catalanisme. Josep Maria Ureta, Periodista. Lluçia Homs, codirector de Hänsel* i Gretel*. Héctor Santcovsky, Director de l'Àrea de Desenvolupament Social i Econòmic (AMB). Narcís Serra, Exalcalde de Barcelona. Àngel Tarriño, Coordinador de l'Observatori de la Formació Professional, fundació BCN Formació Professional. Marianna Tomàs Fornés, Professora agregada Serra Húnter, Departament de Ciència Política (UB). Joaquín Tornos Mas, Catedràtic de Dret Administratiu (UB). Ramon Torra, Gerent de l'àrea Metropolitana de Barcelona. Francesc Trillas, Professor del departament d'Economia aplicada de la UAB. Guillermo Vallet Millet, President de la comissió de turisme de Foment de Treball i vicepresident executiu d'hotels Catalonia.

Personalitats a les que hem de sumar els participants de la iniciativa FER METROPOLIS. Un cicle de conferències impulsades per RethinkBCN i realitzades a Foment del Treball. Han participat: José Acebillo, arquitecte i urbanista, Antonio Balmón, vicepresident de l'àrea metropolitana de Barcelona, Salvador Rueda, President de la Fundación Ecología Urbana y Territorial; Fundador y Director de la Agencia de Ecología Urbana de Barcelona (2000-2020) i Vicente Guallart, arquitecte, urbanista i investigador.

El cicle el progrés en el Segle XXI ha perseguit durant el primer any va ser promoure una sèrie de diàlegs per a establir de manera clara l'estreta relació que hi ha entre la lluita contra les desigualtats socials i el progrés econòmic, científic, tecnològic i cultural. Els objectius de desenvolupament sostenibles *ODS 2030, que estableixen com a factors clau la lluita contra la pobresa, la fam, la salut, l'energia, la lluita contra el canvi climàtic o la producció i consum responsable, ens posen sobre la pista que no serà possible mantenir l'ideal de progrés sense una agenda social capaç d'abordar el proble-

ma de les desigualtats.

Aquest espai de diàleg obert es va iniciar al febrer de 2021 i ha comptat amb la participació de Pablo Casado, president del PP, Cristina Garmendia, presidenta de la Fundació COTEC per a la innovació i exministra de Ciència i Innovació, Eva Granados, exvicepresidenta segona del parlament de Catalunya, José Luis Martínez-Almeida, alcalde de Madrid i Javier Solana, exsecretari general de la OTAN i President de EsadeGeO.

El proper any tenim la intenció de consolidar SBEES com una entitat capaç de fixar i potenciar debats en l'opinió pública per generar sensibilitat en els àmbits següents:

A.- Contribuir a potenciar el paper/rol de la relació pública/privada en el desenvolupament de la regió metropolitana.

B.- Afavorir els debats públics que permetin mostrar models alternatius per a la gestió de les ciutats basant el seu projecte en el decreixement econòmic i la pacificació de la

ciutat com a fórmula per a combatre la mobilitat i els usos privats de l'espai públic.

C.- Ajudar a donar a conèixer personalitats de la ciutat que són referència en els seus camps de treball respectius i que, tanmateix, no disposen de tribunes per arribar a exposar les seves idees i plantejaments urbans.

D.- Activar aliances de ciutat de sectors com el turisme, l'esport, la cultura, l'educació, la ciència i la tecnologia que permetin desenvolupar àrees de creixement com la muntanya de Montjuïc, litoral, 22@ i el parc de la Ciutadella, entre altres.

E.- Consolidar l'espai de RethinkBCN, amb les presentacions presencials i a través de la publicació digital, com un dels referents ineludibles per a plantejar i afavorir debats de ciutat.

F.- Contribuir a afavorir el debat positiu sobre el progrés com a factor per lluitar contra la desigualtat.